

Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія

Факультет початкової освіти та філології

Кафедра педагогіки

Лабораторія Гуманної Педагогіки

“Як світлий ангел перемагає....”

Збірник студентських есе

(видання друге)

Хмельницький – 2016

УДК 87.732.5:821.161.2-4 (082)

Я 44

Рекомендовано до друку на засіданні кафедри педагогіки Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії (протокол № 3 від 24 жовтня 2016 року)

Рецензенти:

Слюзко Валентина Іванівна – проректор з гуманітарної освіти, виховання та міжнародних зв'язків Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, кандидат педагогічних наук, доцент

Казакова Наталія Вікторівна – завідувач виробничої практики Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, кандидат педагогічних наук, доцент

Як світлий ангел перемагає : збірник студентських есе / [укл. І. П. Ящук, Н. А. Сівак, В. А. Філінюк]. – Хмельницький : Вид-во ФОП «Казаков О. М.», 2016. – 39 с.

У посібнику вміщено найкращі твори студентів факультету початкової освіти та філології Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, написані за результатами конкурсу педагогічних есе на тему «Як світлий ангел перемагає...» (друге видання).

Притчі від Шалви Амонашвілі

(Переклад Валентини Філінюк)

Учитель

Побачив Бог, що множилися пороки людей і порочними ставали всякі їхні помисли, і Він сказав: «Зітру з лица землі людину, яку створив Я». Але змилювався Він над людьми, бо любив їх, створених Ним за образом і подобою Самого Себе.

Але люди загордилися, і думки і справи їхні не стали менш порочними і грішними.

Скликав Бог Високих Духів і сказав: «Люди втратили шлях. Як бути?»

Один Високий Дух порадив: «Навіємо на кожную людину віщий сон і покажемо, який скрегіт зубний можуть накликати на себе люди, вчиняючи так».

Але Бог сказав: «Люди можуть залишити видіння уві сні і, прокинувшись, нічого не пам'ятати, і якщо навіть пам'ятатимуть, то не повірять йому».

Інший Високий Дух запропонував: «Пошлемо людям манну небесну, нехай побачать вони, який милостивий Бог і як Він їх любить».

Але Бог сказав: «Люди можуть прийняти милість Бога як належне».

Третій Високий Дух порадив: «Осушімо всі річки, всі джерела, всі колодязі, та нехай кожен спраглий одержує ковток води від Бога».

Але Бог сказав: «Так люди перетворяться в отару баранів, які юрмляться біля водопою».

Тоді сказав четвертий Високий Дух: «Господи, Ти вклав у них Свій Образ. Але побачити Його в собі вони самі не можуть. Вкладемо тепер у кожного спрагу до пізнання і дамо Вчителя».

І сказав Бог: «Хай буде так».

Вибрав Він одного Високого Духа і направив до людей: «Будеш людям Учителем, і станеш Мойсеєм, і принесеш їм Закон Мій».

Потім послав Він іншого Високого Духа: «Будеш людям Учителем, і назвешся Буддою, і принесеш їм таємницю про сходження Духа».

Потім послав Він Сина Свого Єдинородного Ісуса Христа: «Будеш людям Учителем і відкриєш їм таємницю Царства Небесного».

Потім послав Великого Духа: «Будеш Учителем, і назвешся Магометом, і утвердиш в них Мою Всемогутність і Мою милостивість».

Але бачив Бог, що учителів потребують не тільки дорослі, а й діти. Зібрав Він всіх світлих ангелів і сказав їм: «Будьте вчителями для дітей. Несіть їм Моє Світло і допоможіть побачити в собі Мій Образ. Спонукайте їх стати такими ж досконалими, як Я. І запам'ятайте: немає Моєї Волі, щоб загинув один з малих цих».

З тих незапам'ятних часів народжуються на землі ангели звичайними дітьми, дорослішають і поспішають до дітей. І називаються вчителями.

Це ми.

Але мислитель попередив: «Не думайте, що швидко утвердиться значення вчителя. Тисячоліття пройдуть, але вчителя не визнають».

А інший мислитель сказав: «Брати мої! Не прагніть усі стати вчителями, знаючи, що ми піддамося великому осуду ... »

Чотири ангели

Покликав Бог ангелів, які повернулися на Небеса після служіння вчителями на Землі.

– Покажіть, з чим ви повернулися.

Поклав перший ангел біля ніг Господа ордени, медалі, премії, дипломи та сказав:

– Я прославився.

Глянув Бог на докази слави біля своїх ніг і спопелив їх. І сказав йому:

– Ти прославився на весь світ, але не в душі хлопчика, який потрапив у біду і потребував твоєї негайної допомоги. Ти ж, в гонитві за нагородами, не поспішив стати для нього порятунком, і він загинув. Іди і пожинай тепер сам біду покинутого учителем учня.

І він зробив його учнем, який потрапив в біду, і дав йому вчителя, осліпленого нагородами і почеснями.

Поклав інший ангел біля ніг Господа купу програм, підручників, методичних посібників, довгий список наукових праць і сказав:

– Від простого вчителя виріс я до професора.

Глянув Бог на всю цю науку біля своїх ніг і спопелив її. І сказав йому:

– Не для самоті і затуманення істини я посилав тебе вчителем, але для турботи про талановиту дівчинку, доля якої пішла в пісок твоєї науки. Іди і пожинай страждання знищеного таланту.

І наділив він його талантом і зробив учнем учителя, захопленого творінням бездітної педагогіки.

Третій ангел перерахував Богу на пальцях імена колишніх учнів, які стали в світі відомими людьми: ученими, поетами, художниками, міністрами, бізнесменами, спортсменами – і поклав біля його ніг гордість за них. Глянув Бог на його гордість і спопелив її. І сказав йому:

– Не для гордості посилав я тебе учителем. Чому не пишаєшся хлопчиком, якого ти вигнав зі школи як відсталого, і він поповнив армію знедолених і волоцюг. Іди і пожинай тепер трагедію безпритульної дитини.

І зробив його підлітком, якого щойно вигнали зі школи.

Постав перед Богом четвертий ангел, кинувся до його ніг і почав благати:

– Господи, не чекай від мене дарів, бо я спустошений. Доля закинула мене в Богом забуту школу, і я віддав своїм учням усе світло, що було в мені від тебе. І поспішаю до тебе з благанням: дай мені більше світла і відправ назад, бо учні чекають мене, а я без них не уявляю свого ангельського життя.

Тоді сказав Бог:

– Той, хто віддав світло, примножить його в собі.

І зробив його Бог Великим Духом і відправив назад в Богом забуту школу.

Я чекав на тебе

Привели в школу нового учня, якого вигнали вже з трьох шкіл.

Зайшов на урок один учитель, глянув на нього і подумав: «Звідки тільки такі беруться...»

Прийшов інший учитель. Побачивши нового учня, сказав роздратовано:

– Тебе ще не вистачало...

Прийшов на урок третій вчитель.

– У нас новачок? – порадив він.

Підійшов до хлопчика, потиснув руку, подивився в очі, посміхнувся і сказав:

– Вітаю!.. Я чекав на тебе!..

Як Світлий Ангел перемагає

Відколи вищий ум створив людину,
Відколи Всесвіт виринув з пільми,
Душа її вже має дві частини –
Дві суті виглядають з-за спини.

Постійно вони борються за владу,
Бо протилежним є у них єство.
Душа ж сама повинна вибирати,
Кому із них дарує лідерство.

Тому, що завжди йде до перемоги,
Без перешкод прямує до мети,
Але у методах своїх й прийомах
Життя руйнує іншим почасти.

Чи тому, що постійно понад себе
Добробут інших ставить на шабель.
Мова якого, мов пташиний щебет,
А сам він, наче в морі корабель.

Самотній, бо таких на світі мало...
Та ні, не мало, їх таких є тьма!
Просто не модним уже стало,
Щоб світлою лишалася душа.

Тих, в кого янгол світлий переважить,
Чекає, звісно, доля непроста,
Та за найменшу, добру мить відважну,
Сотворену дяка прийде сповна.

Як світлий янгол в тобі перемаже –
Плекай і не тікай з його долонь!
Гасити іскру Божу ж бо негоже,
Розпалювати треба той вогонь...

Як світлий Янгол перемагає?

В сучасному світі все стало так важко.
Немає ні правди, ні віри, ні сил.
У кожного свої завжди є справи,
Для інших людей ми всього якийсь пил.

Тривога! Невже це так важко?!
З'єднатись хоч трішки, і буде завжди
Взаємоповага, любов й, звісно ж, ласка,
А з ними добро, справедливість і мир.

Майбутнє у наших руках, я це знаю.
І ми побудуєм його лиш тоді,
Коли віра в серцях людських не погасне,
І впевненим кроком ітимемо ми.

Янголи нам допоможуть всім, звісно ж,
Адже в кожного світла частинка та є
Хтось обіймає її дуже міцно,
А хтось перевагу темній дає.

Всі ми є різні, та всі ми є люди,
У кожного своя близька сторона.
Тож даймо Ангеликам просту дуже поміч,
Їм вірити треба, віддадуть вам сповна.

Тож скажемо дружно: «Він переможе!»
І з вірою в серці підемо у світ.
Людям ось ці слова допоможуть,
І посмішка сяяти буде у всіх.

Михайлюк М.

Світлий янгол перемагає

О світлий янголе душі,
Не покидай мене ніколи,
Бо зникну в тихій я імлі,
А серце втрапить у окови.

О янголе, о друже мій!
Боюсь я стати самотою.
В цей час залишитись самій,
Не підготувавшись до двобою.

О янголе, моє життя!
Не залишай мого ти серця.
З тобою буду до кінця,
І не важливо, хто сміється.

О світлий янголе, молю,
Пробач моє ти сумування.
Коли стою вже на краю,
Немає болю, лиш страждання.

О янголе, моя любов!
Порадь мені, як далі бути.
Не хочу втратити я знов,
Чого не зможу більш забути.

О янголе, врятуй мене
Від нерозумного діяння.
Покинувши усе сумне,
Лиш хочу щастя і кохання.

Мій янгол, вислухавши все,
Спустивши голову додолу,
Не мовив слова, а лице –
Сповнилося жалю чудного.

Обнявши злегка, він шепнув:
«Моя улюблена дитино,
З тобою поруч завжди був
І вже ніколи не покину.»

Томашенко А.

Світлий янгол перемагає

Життя у сірій тон загралось...
Є сірі люди, сірі душі є,
А сірій дим буденності, що душить,
Виснажує людей і мучить...

Та раз у раз, уявою між днями,
Ти переконуєш себе ледь не щодня,
Що є той світлий янгол – мама!
А сірих янголів на світі і нема!
Для мене вона загадка довічна,
Її розгадка – це свята любов,
Її наука – це по серцю жити,
(Хоча ми і приречені на смерть)
Радити кожній життєдайній миті.
Вірити
І прагнути до перемоги над собою,

В покорі щоб сиділо своє «Я»,
Щоб гордість не вилазила за межі, –
Невтомно вчила ти своє дитя.
І навіть в дні лихі ти залишайсь собою,
А це є важливішим, ніж краса.
Ти пам'ятай, життя тобі належить,
І в світі неможливого нема,
Все буде так, як ти сама захочеш!
Яку дорогу обереш сама.
І не соромся – плач, коли твій крик мовчання,
Мов камінь душить серденько твоє.
Моя кровинко, я завжди з тобою,
А моє серце – воно є твоє...»
Це мій урок, з яким йду в майбуття,
Це моє світло, янгольська рука,
Живий мій компас, мій це ідеал!
Це є дорога у моє життя.

Сеник О.

У сорок п'ятім квітлі яблуні розлогі
І день яснів від блиску нагород.
Як світлий ангел перемоги,
Фашизм здолав нескорений народ.

І вже здавалось, війнам не бувати,
Настав спокійний, мирний час,
Та знову чуєш, як гудуть гармати,
Від болю аж здригається Донбас.

І кличе поклик серця у дорогу
Не ради слави й блиску нагород.
Як світлий ангел переможе,
Піднявся знов нескорений народ.

Він розірве оті страшні тенета,
Здолає він ненависних заброд.
Затамувала подих вся планета –
За волю йде нескорений народ!

І ми, нащадки, не забудем ті дороги.
Належить нам в майбутнє нести стяг
Народ наш – світлий ангел перемоги,
Свободи, незалежності, звитяг!

Іщук К.

Во тьме ночной оберегает,
Пресветлый Ангел защищает
От зла, от бед, ненастья,
Поддержит он, подарит счастье.

Поможет Ангел не упасть,
Не даст соврать, убить, украсть.
И лишь добро он оставляет,
Волшебной силой наделяет.

Не дремлет дьявол и мешает,
С дороги истинной сбивает.
Но так бывает иногда,
Ведь Ангел с нами есть всегда.

И каждый день и ночь
Ангел хочет нам помочь.
И где бы ни был человек,
Он защищает с века в век.

Пенкаль Д.

Знов прийшла пора на зміну,
Тільки ліпшого – нема.
І війна у двері стука,
Світ шаткий, немов вода.

Все помалу завмирає,
Знову тяжко все стає,
Люди гинуть за свободу,
Миру знову вже нема.

Світлий ангел переможе,
І війна піде від нас.
Мир в країні запанує,
Щастя в кожен дім зайде.

Мотревич А.

Как светлый ангел побеждает

Когда в душе царица тьма,
Я знаю, ты pomoжешь, да.
Твоя любовь безмерна, велика,
Ты, милый ангел, мамочка моя.

Твой нежный голос, светлая душа,
Забота, ласка, честность, доброта.
Никто тебя ведь заменить не сможет,
На свете ты для нас всего дороже.

Года идут, а ты не молодеешь,
Но мы запомним навсегда.
Как в детстве, ты нас обнимаешь, греешь,
Мы с братом не забудем никогда.

Мы разошлись, у каждого своя дорога,
Судьба раскинула нас в разные края.
А ты стоишь и плачешь у порога,
Молитву произносишь за меня.

Прости нас, мама, за обиды и разлуки,
Теперь ведь мы хотим оберегать тебя.
Получат и любовь твои же внуки,
Ведь в жизни ты нам ангелом была.

Івонус У.

Світлий янгол перемагає

Новини кричать про війну, сусіди – про гучну музику, бабусі – про низькі пенсії а молодь – про малу зарплатню. Комуś не подобається погода: або занадто холодно, або занадто тепло. Когоś ошукали, когоś зрадили й покинули, когоś знищили морально чи фізично. Навколо стільки болю й сліз, що іноді здається, ніби добра у світі не залишилось. Складається враження, що всі світлі янголи пішли у відпустку одночасно, а темні тим часом користуються моментом, наповнюють серця простих людей чорнотою, холодом і страхом.

Дуже важко в такий час не втрапити в цю вирву негативу, не втратити себе й свого янгола всередині душі. Ідеш сірим містом і бачиш насуплені лиця людей, які вже застрягли там і навіть не намагаються вибратись. Іноді я відчуваю, як мене засмоктує в цю сірість, але я їй не піддаюсь, бо вірю, що у світі більше добра, аніж зла, що в кожному життєвому моменті більше радощів, аніж ми хочемо помічати. І вірити в це допомагають діти, їх безпосередність,

нестримний сміх і щирі почуття, друзі, які поруч, коли ти вже однією ногою в гостях у депресії, смачна їжа, гумор, музика, що звучить з душі, навіть коли ти в абсолютній тиші, і книги Надійки Гербіш. І я відчуваю – світлий янгол перемагає.

Гаєвська Н.

Справжня краса людини – краса духовна

Доброта – це краса людської душі

Дуже часто ми чуємо висловлювання “краса врятує світ”. Кожен вкладає в нього своє розуміння, але, як правило, люди мають на увазі зовнішню красу. Сьогодні, коли телебачення та весь медійний світ загалом фіксує увагу лише на зовнішньому аспекті краси, насаджуючи штучні цінності й стандарти, якраз саме той момент, щоб звернути увагу на прості, але непорушні істини. Йдеться про поняття краси, насамперед духовної, внутрішньої.

Концентруючись лише на зовнішності, людина ризикує не тільки надбати купу комплексів, адже порівняно з так названими “ідеалами” сьогодення, будь-яка людина відчуває власну неповноцінність, а ще й застигнути на одному місці у своєму розвитку. Саме тому дуже важливо усвідомити той факт, що лише духовна краса вдихає життя в нас, робить душу світлішою та вчинки правильними і зваженими.

Лише внутрішня краса є справжньою, є тією самою якісною характеристикою особистості. Коли ми збагачуємо наш життєвий досвід, коли ми робимо висновки та виправляємо помилки, коли ми звикаємо дбайливо ставитися до навколишнього світу та людей, лише тоді ми розкриваємо найкращі свої риси та світимося істинною красою. Такі люди навіть зовнішньо здаються більш привабливими, бо ми відчуваємо інших людей своєю душею, а вона ніколи не помиляється.

Кожен з нас може згадати такий приклад, коли на перший погляд дуже красива людина через деякий час постає перед нами якщо не потворою, то зверхньою та порожньою, і найчастіше ми відмовляємося підтримувати з нею відносини. Нам стає нецікаво, тому що в неї немає внутрішньої краси. Не звертайте уваги лише на зовнішній фасад, дивіться глибше й самі намагайтеся бути глибшими – і ваша справжня, духовна краса засяє новими гранями. Тільки тоді ви зможете стати справжньою людиною.

Яценко І.

Як світлий ангел перемагає...

Усім нам доводилося й кохати, і ненавидіти. Напевно, не знайдеться жодної людини, яка б у своєму житті не відчувала цих почуттів. Скільки разів ми замислювалися над тим, що таке кохання і ненависть?

Кохання і ненависть мають один початок, але ведуть в різні боки. Кохання за природою здатне творити, а ненависть –руйнівна. Вона знищує все навколо без розбору і насамперед руйнує тих, у кого вона таїться.

Коли йдеться про кохання молодих людей з родин, що ворогують між собою, між якими панує ненависть, ми відразу згадуємо шекспірівських героїв – Ромео й Джульєтту.

Кохання Ромео й Джульєтти – світле, чисте та жертвне, розквітло в часи феодальної ворожнечі. За тих умов воно було викликом усьому суспільству, без перебільшень його можна назвати навіть героїчним.

Двоє зустрілися і покохали один одного. Тоді усі умовності, стара мораль, навіть небезпека виявилися неважливими. Саме таким і має бути справжнє кохання, саме в цьому й ховається його переможна сила.

Кохання має більшу цінність, ніж життя, на думку обох закоханих. Життя нічого не варте, якщо не можна бути разом. Їхнє почуття виявляється сильнішим за смерть, хоча лише смерть дозволяє їм об'єднатися. Герої гинуть, але насправді це не поразка, а перемога кохання. Тут і програє стара мораль ворожнечі – ненависть, яка панувала між батьками закоханих. Обставини не знищили кохання, не роз'єднали Ромео і Джульєтту.

Мораль кохання – а кохання завжди символізувало саме життя – приходить у світ й утверджує нові цінності, нехай навіть настільки дорогою ціною, дарує надію на краще.

Попри все, життя перемагає смерть, а любов – ненависть.

Гарадчук У.

За свої п'ятнадцять з половиною років Володя вже встиг відчутти, що означає цінувати життя, адже нещодавно він потрапив в аварію і ледь залишився живим.

З того часу пройшло досить небагато часу, і попри застороги лікарів хлопчик ганяв футбол, їздив на велосипеді та розважався зі своїми однолітками.

З дитинства хлопчик ріс без батька, той покинув сім'ю, коли хлопчикові ледь виповнилося три роки. Звичайно, Володьці, як і іншим дітям, які не мали батька, не вистачало чоловічої підтримки, батьківської поради.

Але дідусь Олекса, мамин тато, зумів виховати із хлопця справжнього чоловіка, Володька вже з десяти років допомагав дідусеві ремонтувати трактор, завжди порпався у діда під ногами, заглядаючи в кожную дірочку, у кожную щілинку.

Особливо Володьці подобалось пасти з дідом череду, а ще бабуся приготує їм смачний обід у поле.

Мати Володі тяжко працювала на фермі, адже їй потрібно було піднімати на ноги двох дітей, старшу доньку – Катерину, яка вже вчилася у Хмельницькому на медсестру, і Володю, який наступного року хотів вступити до Києва, мріяв стати інженером.

У Каті з Володею завжди були гарні, теплі відносини. Катя на чотири роки старша, завжди допомагала своєму братові, завжди оберігала та захищала його. Приїжджаючи з міста додому, Катруся завжди привозила Володі якийсь подаруночок, адже знала, як він її чекає.

Володя був дуже дружелюбним хлопчиком, чемним та вихованим, тому й не дивно, що в нього було багато друзів. А найкращий друг Вови Ярослав, з яким вони товаришували з дитинства, мріяв поступити з Вовою до Києва.

Ось і останній дзвоник... Володя з квітами, гарно вбраний крокує до школи, адже він не міг дочекатися, коли закінчиться навчання і він зможе почати працювати у колгоспі, щоб заробити трохи грошей на поїздку до Карпат.

Повертаючись додому, Володька на радіощах, зустрівши свою сусідку, бабусю Галину, підхопив її тяжку сумку з продуктами і доніс до самого дому. Галина Іванівна любила Володю, завжди пригощала його солодощами, адже сама не мала ні дітей, ні онуків.

– Проходь, Володю, до хати, я пригощу тебе смачним пирогом!

– Залюбки, бабусю, бо я трохи зголоднів. Але вже смачний ваш пиріг! Ніколи такої смакоти не їв.

Добряхи поївши, подякував і попрямував до берега річки, там на нього чекав Ярослав, вони хотіли обговорити плани на літо, хотіли разом піти попрацювати у колгосп. Але ж якби вони тільки знали...

Обговоривши з Ярославом, де і коли вони зустрінуться, не поспішаючи, хлопці порозходились по домівках.

– Мамо, я повернувся, я вдома.

Але у відповідь хлопчик не почув нічого. Зайшов до кімнати і побачив, що під вікном сидить заплакана мама, а біля неї, насупивши брови, сидів дідусь, який навіть не подивився на хлопчика.

– Мамо, що трапилось? – запитав хлопчик.

– Ти навіщо вкрав гроші? Невже я тебе так виховувала?!

– Мамо, які гроші? Що ви таке говорите?! – нічого не розуміючи, ледь промовив Вова.

– Приходила баба Галина і казала, що ти вкрав у неї гроші, адже більше ніхто, крім тебе до неї не заходив.

– Мамо, що ви таке говорити? Ви ж знаєте, що я ніколи нічого чужого не брав... Дідусю, ну хоч ви скажіть.

– Геть з очей моїх! – крикнув дід Олекса.

Мати заплакала ще дужче. Хлопчик в сльозах вибіг з хати.

Уже небо вкрила чорна пелена, село поринуло в сон. А у хаті Володі світло не гасне, мати плаче, бабуся розлючено кричить на діда, що той так жорстко повів себе з онуком, адже ще нічого не було з'ясовано, це були лише припущення старої жінки, досить жадібною при всьому.

Була майже друга година ночі, і тільки мати з дідом Олексою збирались виходити на пошуки Володі, як на порозі з'явилась сусідка, тримаючи в руках хустинку, в яку були замотані ті самі гроші. Баба Галина почала плакати і просити вибачення:

– Гроші я знайшла під ковдрою, забула, що переховала їх, мені дуже соромно і прикро, що я так звинуватила вашого хлопчика... – і ще дужче всі заревіли.

Вийшли всі на пошуки хлопчика, дідусь Олекса пішов в хлів, щоб знайти ліхтарик. Тільки зайшовши, ще навіть не увімкнувши світла, він зрозумів, що перед ним висить його онук... Дід Олекса миттєво знайшов ножа і перерізав мотузку, але хлопчик вже не дихав...

Людське необережно сказане слово може не лише образити людину, а й зламати його долю, згубити життя.

Супрун Е.

Як світлий Ангел перемагає

Кохання – досить незвичайна річ. Скільки науковців і вчених спробували пояснювати це поняття, але для кожного кохання залишається його маленькою незбагненою таємницею.

Для мене кохання – це світлий, добрий Ангел, який допомагає подолати будь-які труднощі та негаразди. Очевидно, що коли тебе у важку хвилину підтримає кохана людина, цю проблему вирішити набагато легше. Кохання вселяє віру в себе, в свої сили, в краще майбутнє. Коли поганий настрій – світлий Ангел намалює на твоєму обличчі усмішку. Кохання має справді чудодійну неземну силу, за допомогою якої долає все зле, погане, неприємне, важке на життєвому шляху.

Отож, аби спробувати цієї цілющої сили – закохуйтесь частіше. Нехай світлий Ангел кохання завітає до кожного!

Гурна Ю.

Як світлий Янгол перемагає

“Життя, якщо його прожити,
Для кого є важке, або легке.
Та не потрібно так його судити,
Начебто воно для тебе є чуже...”

Ця ж тема... Та погляди уже не ті. Колись вони були більш райдужні, чисті. Але роки минають, стає дорослішим не тільки наше тіло, а й думки. Усе, що колись вважалося нездійсненним, збулося, усе, чого остерігалися, сталося.

От жили ми та й горя не знали, як би пафосно це не прозвучало. Та це насправді так. Думки полонять мою голову, та сьогодні вони кардинально відрізняються від тих, дитячих. Писала вперше на цю тему ще зовсім недосвідченою дівчинкою, яка дякувала батькам за те, що вони є. Ви не думайте, що зараз я їм не дякую. Дякую. Адже завдячую їм життям, освітою, моральними та духовними переконаннями, я завдячую усім, що було, є і буде у мене. Але дяка моя в серці, там, де жевріє надія на світле майбутнє, любов, яка кожного дня тільки зростає та зростає. Вона не тільки до батьків, а й до людей які дуже багато роблять для нас. Так, для НАС, для українців. Я не дуже хочу переходити на політичну тему, бо сьогодні вона найпопулярніша. Саме з нею

виступають по телевізору, радіо – люди, навіть не гідні не тільки говорити про героїв, а й думати про них. Ні, я їх зовсім не звинувачую. Бо винні не вони, не країни, а ми, люди, які хочуть чути лише те, що їм подобається. І зовсім не чують голос серця, свого, близьких людей.

Світлий янгол перемагає! Дехто з іронією дивиться на це твердження, бо зневірився. А я можу безліч прикладів навести на доказ цього. Перемагає він щодня, щохвилини, щосекунди. З допомогою віри у серці. Думала, не буду писати про ситуацію в країні. Та сльози котяться щораз, як згадую про друзів, знайомих, близьких, які пішли захищати нас. Скільки б я не писала, мої слова можуть вберегти тільки душу, але не тіло. Скільки слів сказано, скільки пісень проспівано, але життя багатьом не вернути. Не повернути матері сина, дружині чоловіка, донці батька, сестрі брата, який готовий був прийти на допомогу в будь-яку хвилину, підтримати і словом, і ділом. Вас не повернути... Вас не дочекатись... Вас більше не побачити... Серце кров'ю обливається, коли згадую новини, безліч трупів, тіл, які пішли заради нас. Скільки б не дякувала, скільки б не писала... Їх не повернути. А ті, хто зараз стоять на сторожі нашого спокою, пам'ятайте наші серця з вами, наші душі коло вас.

Світлий янгол переможе! Переможе! Тільки більше віри. Хто винен – буде покараний, хто допоміг, щоб сталося кровопролиття, – не буде щасливий.

Молю я бога за янгола, який живе в середині нас. «Боже, допоможи! Хай янгол переможе. Вбережи від біди».

І він переможе, не здасться, піде вперед! З кожною доброю думкою нашою він – перемагає!

Звертаюсь, янголе, до тебе.
Ти захищаєш життя наше,
Та ти найбільше зараз треба
Там, де серце наше.
Моє серце – не в мені,
Воно у грудях калатає
У того, хто стоїть на війні
Та віру у собі має.
Ти лети, лети, хранитель,
Захисти усі життя,
Повертайся у обитель,
Де війни уже нема.
Я знаю, ти переможеш,
Врятуєш усіх від біди,
Але як собі хочеш,
Не допусти продовження війни!

Янова Б.

Як світлий Янгол перемагає

Звичайно, для всіх найголовнішою людиною в житті є матуся. Адже вона нам дала життя, навчила цінувати те, що в нас є, та дякувати за це Богу. Мати – це найголовніший Янгол нашого життя.

Але в моєму житті є ще один Янгол – це моя бабуся. З нею пройшло моє дитинство, біля неї я зростала, вона показала мені дорогу в майбутнє. Тільки їй я можу довірити всі своє таємниці, свої думки. Бабуся завжди щось радить, як краще вчинити в тій чи іншій ситуації, який вибір краще зробити. З нею бувають найбільш цікаві розмови. Ми можемо просидіти навіть до третьої години ночі за чашкою чаю, розмовляючи на якусь тему.

Іноді, задумуючись, я не знаю, що б я робила, якби в мене не було бабусі. Але водночас не знаю, що робити, якщо її не стане.

Люди! Любіть і цінують своїх рідних, адже не у всіх вони є.

Яковлєва В.

Як світлий Ангел перемагає

Мабуть, я не помилюся, сказавши, що в кожній людині в житті був переломний період, коли потрібно було стати на ноги після якоїсь важкої ситуації в житті. У мене теж був такий період.

Відбулося це в грудні 2005 року. Ми всією великою та дружною сім'єю готувалися до мого дня народження, який мав відбутися 27 грудня. На той момент мій батько вже понад чотири місяці тяжко хворів. Його діагнозом був рак легенів. Мати все розуміла, але нам (трьом маленьким дітям) нічого не говорила. Сказала лише старшій дочці та сину. Усі сподівалися на найкраще, та до гіршого були готові. Приблизно за два дні до свята в мами погіршився настрій та самопочуття. Мені було це помітно, але мама трималася. Мій день народження пройшов чудово попри те, що татові було гірше, ніж завжди. Давши мені відсвяткувати восьмий день народження, на ранок, 28 грудня, батька не стало. Я дуже вдячна йому за цей вчинок. Для мене він залишився в серці справжнім чоловіком, який навіть напередодні своєї смерті дав можливість своїй дитині відсвяткувати день народження.

Наступного дня (28 грудня) мене із братом та сестрою забрала до себе додому наша старша сестра. Новий рік ми святкували в її сімейному колі. Проживали ми в неї, як я пам'ятаю, майже місяць. Ще пам'ятаю, як вона нам давала тричі на день маленькі жовті пігулки, як потім з'ясувалося, це була валер'янка. Коли ми повернулися до рідної домівки, то я, найменша дочка, постійно плакала, запитуючи у мами, де тато? Через це в мене часто йшла з носа кров, і нас із сестрою покладали до лікарні. Ще два тижні не вдома. Коли я пішла до школи, то мені було дуже важко реабілітуватися та нормально спілкуватися із однолітками. Моїми найкращими друзями стали собаки, що жили біля магазинів та в парку. Пам'ятаю, я дуже часто гуляла із ними. Мені

здавалося, що частинка батька є в кожній живій істоті, у кожному тому песику та цуценяті.

Згодом мені почали снитися сни із батьком. Майже кожної ночі я плакала, згадуючи наші прогулянки із татом та наші розмови. Вони снилися мені все рідше й рідше, потім їх не стало взагалі. Я знаю, навіть якщо він не сниться мені, я його не бачу в сновидіннях, та він завжди поруч та оберігає мене, як Ангел-охоронець. Майже чотири роки назад мені подарували собаку. Коли мені сумно, я заглядаю їй у вічі та розумію, що мій батько поруч, він зі мною. Він назавжди залишиться в моєму серці тим маленьким спогадом восьмирічної дівчинки, тим світлим Ангелом, моїм Ангелом, який оберігає мене кожної миті. Світлий ангел перемагає печаль, злість, сум та страх і залишає лише радість, усмішку у моєму серці. Мій батько – це і є той світлий Ангел для мене.

Кіфлюк В.

Як світлий Ангел перемагає

У житті кожного трапляються люди, які змінюють його плин. Моя сім'я теж зустріла таку людину на своєму життєвому шляху. Це – лікар-гінеколог нашої районної лікарні. На його честь назвали мене – Вікторією.

Віктор Іванович – єдиний лікар, який не відмовився від моєї мами, коли їй поставили страшний діагноз – безпліддя. Він не полишав віри в те, що все в житті має бути лише так, як мрієш. І, окрім звичного лікування, завжди твердив мамі, що думки матеріалізуються, і треба вірити та думати лише про найкраще.

Як розповідають мої рідні, лікар не менше за них очікував на мою появу. Стежив за мамою протягом дев'яти місяців і приймав пологи. Правду кажучи, з ім'ям мама визначилася майже з першої миті, коли дізналася про вагітність. Хлопчика мала назвати Віктором, а дівчинку – Вікторією.

Майже все моє дитинство я думала, що високий, завжди усміхнений дядько, який називав мене “дівчинка-мрія”, є нашим родичем. Зараз в мене з Віктором Івановичем залишилися дружні теплі відносини. За сімнадцять років, що минули із дня мого народження, багатьом зневіреним жінкам лікар розповідав про мою маму, яка перемогла всі невтішні прогнози. Він є справжнім ангелом у білому халаті для сотень сімей.

Прокопишена А.

Як світлий ангел перемагає?

У житті кожної людини є ангел, який оберігає її протягом усього існування.

Особисто для мене такою людиною є мама. З цим словом у моєму житті пов'язано багато таких моментів, які не можна передати словами. Вона робить усе можливе і неможливе, щоб її діти були найкращими. З неї я завжди беру

приклад. Особливо я люблю, коли ми усією сім'єю можемо поговорити за чашечкою чаю.

З мамою я завжди можу поговорити, вона завжди мені радить, як краще зробити.

Мама вчить нас бути людьми з великої літери. Я пам'ятаю, як моя матуся в дитинстві розповідала мені різні казки, співала пісні. Коли я згадую про це, то мені хочеться повернутися в безтурботне дитинство. Я завжди згадую своє дитинство з приємною посмішкою на обличчі.

Мама – це найрідніша в світі людина, яку не замінити ніким і нічим. Як добре, коли усі свої проблеми можна розказати мамі, й вона усе зрозуміє, і, найголовніше, про це не буде знати ніхто, крім неї.

Саме тому моїм світлим ангелом є Мама.

Федорчук С.

Як світлий янгол перемагає

Я довго думала, з чого розпочати мою розповідь про мого янгола-охоронця. Адже про нього можна писати багато чого. Кожна людина в світі має свого янгола, який оберігає її протягом усього життя. Більшість людей вважають, що мама найкраща у світі, але моя мама по-справжньому найкраща, єдина і неповторна.

Мама буває завжди різна. Мама з задумливим поглядом... Мама на прогулянці... Мама на святі... Мама радіє... Мама оберігає... Моя мама – чарівниця! Вона робить із звичайного все незвичайним. А скільки смакоти готує мама! Мені подобається, як вона готує страви з курки і пече морквяний пиріг.

Мама є захисницею, вона оберігає мене і наш будинок. Часом може посварити, але я на це не ображаюся, а навпаки, намагаюся виправитися і робити все краще.

Моя матуся уважна і турботлива. Вона завжди хвилюється, коли я хворію. Вона докладає багато зусиль, щоб я одужала. А ще вона дуже любить готувати мені різні сюрпризи та незвичайні подарунки.

Для мене мама – найдорожче, що у мене є, адже вона дала мені життя. Я хочу сказати велике спасибі їй за те, що вона навчила мене турботі, доброті, чесності і порядності. Я в усьому намагаюся брати приклад зі своєї матусі. Мама стала для мене другом, який розуміє і поважає мої інтереси, я можу довірити їй найпотаємніше, що у мене є. І скільки б мені не було років: сімнадцять, двадцять чи сімдесят, мені завжди буде потрібна її янгольська любов і посмішка. Спасибі тобі, мамо, за те, що ти поруч зі мною і що твоє серце завжди готове любити, прощати і оберігати!

Вам може здатися, що моя мама звичайна. Але це не так! Для мене вона – янгол!

Лисенко В.

Як світлий ангел перемагає?

У кожної людини в душі є свій ангел. У когось учитель, мати, батько, але в мене – бабуся. Ця жінка зробила для мене найбільше в моєму житті. Вона навчила мене любити, пробачати. Завжди допомагає мені. До неї я можу звернутись за порадою, вона завжди співчуває та розуміє мене. Іноді мені здається, що таких добрих людей на світі більше немає. Вона ніколи мене не образила, завжди хвилюється за мене. Дякуючи бабусі, я сформувався такою людиною, якою є. Звичайно, я не такий, як, можливо, хотілось, але вона прищепила мені ті людські якості, які цінує суспільство. Дійсно, бабуся, той ангел, який завжди зі мною і оберігає мене.

Наліжита Д.

Мій світлий ангел

Перед тим, як написати твір про світлого ангела і про те, як він перемагає, я недовго думала, я зразу зрозуміла, що ним є моя мама.

Перше слово кожної людини – мама. Перше, що дитина бачить, – це обличчя матері. Немає нічого ріднішого за мамині руки. Немає нічого теплішого за мамині обійми.

Мама – це мій світлий ангел, це моя опора, це мій найкращий друг, це моя найрідніша душа.

Моя матуся найдобріша, наймиліша, найщиріша, найпрекрасніша людина в моєму житті.

Матуся моя вчить мене найголовнішим якостям – доброті, чесності, порядності та людяності. Вона відкриває для мене життєвий шлях, допомагає не заблукати на ньому. Тому я роблю все для того, щоб вона могла мною пишатися і якнайменше сумувати через мої невдачі.

Мама в мене молода та дуже красива. Звати мою неньку Наталія. Я в неї перша дитина, а в мене ще є сестра. Мама з батьком роблять усе для того, щоб ми з сестрою мали усе, що нам потрібно, навіть не в матеріальному, а в духовному плані. З дитинства мати мене привчала любити та поважати старших.

Я вдячна своїй матері та батьку за те, що вони мене виховали справедливою людиною та дали путівку у доросле життя.

«Спасибі, мамо, за недоспані ночі. Спасибі, за любов без краю. Спасибі тобі, моя рідна за те, що ти завжди зі мною».

Лулнін В.

Мій світлий Ангел

Своїм світлим Ангелом я вважаю маму. Звичайно, вона не завжди добра до мене, бо я, як старший в сім'ї, завжди отримував на горіхи в дитинстві. Зараз я виріс, і мама нічого не може мені сказати. Дуже часто огризаюсь на неї, підвищую голос, коли розмовляю із нею, але я її дуже поважаю, і мені соромно за ці вчинки. Мама – це найрідніша людина. Вона не спала днями і ночами, коли я в дитинстві хворів, без неї я не проживу ні дня, ні ночі. Вона завжди допоможе й духовно, і фінансово, хоча їй дуже важко. Тому потрібно поважати своїх батьків, допоки ми їх маємо, бо коли їх не стане, ми будемо дуже шкодувати про втрачені хвилини і не прояв поваги до батьків.

Маленчук О.

Як світлий ангел перемагає

Для мене моїм світлим ангелом є моя матуся. Це вона подарувала мені життя, відкрила для мене цілий світ, навчила мене любити й цінувати кожну мить. Вона для мене та людина, якій я можу довірити будь-які таємниці, поговорити про будь-що на світі. Мама – цілий скарб, який потрібно шанувати, берегти і любити. Вона – світлий ангел, той ясний промінчик, який оберігає мене протягом всього життя і зігріває моє серце, наповнюючи своєю любов'ю.

Що б у житті не сталося, вона завжди прийде на допомогу, підтримає, порадить, допоможе в будь-якій ситуації, мов чарівниця змахне своїм білим крилом, і на обличчі засяє смішка. Своє життя я не можу уявити без неї, без тієї людини, для якої є радістю твоя посмішка, твоя присутність, твоя любов.

Я дякую Всевишньому за те, що він створив і подарував на землю саме таких ангелів в образі найдорожчих тобі людей, без яких ти не можеш уявити свого життя. Вони є підтримкою для кожної людини, її опорою і надією в завтрашньому дні.

Олексинська В.

Як світлий ангел перемагає?

Як відомо, у кожної людини є ангел-охоронець, який завжди оберігає, підтримує зсередини, допомагає приймати рішення, вирішувати певні проблеми... Звичайно, це все може до нас приходити через певну людину, яку поставив над нами Господь. Цією людиною може бути будь-хто: найкращий друг, подруга, брат, сестра, мама, тато, учитель та багато інших людей. Людина може навіть і не здогадуватися, хто є її ангелом-охоронцем на землі.

Особисто для себе я вважаю своїм ангелом-охоронцем свою шкільну вчительку. Це та людина, яка завжди допомагає мені, приймає мене такою, якою я є. І зовсім неважливо, що вона мені не рідня, але я відчуваю від неї найбільшу підтримку.

Вона для мене є втіленням добра, краси та мудрості.

Мені здається, що кожен повинен розпізнати в близькій людині саме того світлого янгола, який буде наставляти на шлях істини.

Саме таких людей я вважаю земними білими ангелами-охоронцями, які перемагають чорне “я”, допомагають перебороти зло.

Бур'ян Т.

Як світлий ангел перемагає

Ще з перших днів нашого життя нас оточує своєю турботою, любов'ю, підтримкою мама. Вона завжди підтримає в складній ситуації, приголубить, потішить добрим словом. Тільки матір направить, порадить правильний вибір, шлях, яким ми будемо йти все своє життя. Мати ніколи не буде заздрити своїй дитині, а, навпаки, ще більше радітиме за її досягнення. Мама – це найрідніша, найкраща, найвірніша людина в нашому житті.

Моїм світлим ангелом є моя мама. Тільки вона розуміє мене з півслова, тамує мій душевний біль. Тільки мама підтримає потрібними словами, згадуючи які одразу з'являється настрій та зникає почуття самотності.

Длугашевська Т.

Як світлий ангел перемагає

У кожної людини є свій ангел-охоронець і для кожної він різний. Світлий ангел, на мою думку, – це людина з чистою душею, гарним настроєм, приємна в спілкуванні. Це людина, до якої завжди можна звернутися по допомогу.

Для когось ангелом може бути вчитель, для когось – батько, бабуся, дідусь, а для когось – рідна матінка. Адже справді мати – це людина, яка постійно поруч, підтримує, дає пораду, розуміє.

Матінка, мати, мамочка, матуся – скільки в цих словах ніжності й тепла, ласки й добра, терпіння та розуміння. На мою думку, матуся – це саме та людина, як перша взяла нас на руки, поцілувала в чоло. Вона завжди підтримує у важку хвилину, дає пораду, коли це справді для нас потрібно, вона пригорне до себе, і відразу вщухає біль.

Перше слово, перший погляд, перший щирий поцілунок – все це пов'язано з нашою матусею.

У житті так часто буває, що виникають непорозуміння з нашими матусями. Згаряча ми можемо сказати багато зайвих та, можливо, навіть грубих слів. Тому наші матері... так, вони плачуть. Але згодом біль вщухає, і вони все забувають. Переборюють у собі свій біль, страждання, образи. Вона, матуся, перемагає сама себе.

У цих людях таїться все найсвітліше, найчистіше, наймиліше. І які б ситуації не виникли в житті, завжди потрібно поважати, цінувати та оберігати найріднішу людину.

Я вважаю, що матуся є для мене світлим ангелом протягом життя.

Спидинюк Н.

Як світлий Ангел перемагає

Дуже часто у нашому спілкуванні вживається слово «Ангел», але про його значення ніхто не задумується. Що таке «Ангел»?

Ангел – добрий дух, даний людині Богом при хрещенні для допомоги.

Кожна людина має свого янгола-охоронця. Він з'являється від самого народження дитини і не полишає її до смерті. Деякі люди не вірять у це, але коли трапляються дива і вони чудом рятуються від несподіваної небезпеки, вони вважають, що це їх заслуга і нічия більше. Але це помилка. Це янголи загортають їх у свої величезні крила, рятують від загибелі.

Але не завжди ангели – це небесні створіння. Вони можуть бути поряд з нами, але ми не навчилися знаходити, відчувати їх серед багатотисячного натовпу. Частіше ангелами є наші матері, які оберігають нас, своїх дітей, від помилок, небезпек.

Ангел з'являється тоді, коли він найбільш потрібен, хоч ти цього ще не усвідомлюєш. Це лише коротка мить, а він уже тримає тебе своїми крилами.

У моєму житті ангелів дуже багато: це і моя сім'я, і мої друзі, коханий. І я хочу, щоб у мене і в усіх людей був лише світлий ангел, щоб лише він завжди перемагав і оберігав нас, підтримував, вказував вірний шлях. Адже в народі кажуть: «Хто творить добро, творить життя...».

Королько О.

Як світлий ангел перемагає

У кожної людини за плечима є свій ангел. Для когось – це матір, батько, вчитель... Для мене – це мій дядько.

Інколи буває так, що тебе не розуміють у сімейному кругу. Хочеться з кимсь поділитися своїми проблемами. І мене найкраще розуміє лише мій дядько. Ми можемо годинами розмовляти про різні речі. Я дуже часто до нього телефоную, щоб дізнатись, як в нього справи, запитати про щось або попросити допомоги. Він ніколи мені не відмовляв і завжди допомагав.

Чомусь він розуміє мене найбільше. Ще з дитинства в мене не було батька. І я завжди мріяла, що мій дядько стане для мене татом. І мрію до цього часу. Хоч і в мене вже є той, кого я називаю татом. Я завжди заздрила своєму брату, тому що він має такого батька.

Я дуже люблю, коли дядько приходить до нас. Я весь час проводжу разом з ним. У нас є багато спільного. Ми дуже цікавимося комп'ютерними технологіями і любимо математику. І ставлення до інших людей в нас однакове.

Я надіюсь, що він завжди піклуватиметься про мене, хоча в нього є й свої діти.

Я дуже люблю свого дядька.
Не забувай про ближнього ніколи,
Йому присвячуй все своє життя.
Нехай душа, як те безмежне поле,
Радіє і сміється, як дитя.
Не забувай про ближнього молитись,
Твоя молитва долетить до Бога,
А якщо нічим, хоч думками поділитись,
Нехай в душі твоїй за ближнього живе тривога.
Нехай живе за ближнього турбота,
Нехай любов до ближніх не згасає –
Для християн це є важливіша робота,
Яка завжди нас від гріха спасає.

Мирнопольська Т.

Світлий Ангел перемагає

Я вірю в те, що в кожній людині є свій Ангел-Охоронець. Щоденно ми потрапляємо в ситуації, які можуть загрожувати нашому життю. Є різні ситуації, але завжди щось нас оберігає від лихого і недоброго.

Насправді слово “ангел” в кожній людині асоціюється з кимсь, з конкретною людиною. Ось так і в мене. Для мене ангелом є моя мама. Так, саме мама, адже хто, як не вона, оберігає нас від усіх лих. Мама – найрідніша з усіх. Із раннього дитинства і навіть ще до народження мама нас захищала від усього. У важку хвилину мамине тепло, рідне слово завжди допоможе знайти вихід.

Мені здається, що батьки нам послані Богом для того, щоб ми були в постійній безпеці. Мама і тато – найголовніші люди в моєму житті. Саме завдяки їм я досягла усього того, що зараз маю. Але чомусь склалось так, що саме мама для мене є тим самим Янголом-охоронцем. У дитинстві оберігала від падінь, але уже не тих, через які можна побити коліна, а від тих, які можуть побити твою душу.

На мою думку, нам потрібно берегти своїх батьків, які нас так люблять, тому що мама у важку хвилину приголубить, а тато дасть пораду, якою ти обов'язково скористаєшся.

Мама – це той самий Ангел, який нас оберігає на землі, то поки вона з нами, то ми відчуваємось у безпеці. Цінуйте її – свого Ангела, який завжди перемагає усе зло на світі.

Кошелюк А.

Як світлий Ангел перемагає

У кожного з нас є свій ангел. Для мене це моя мама. Саме вона завжди оберігає мене, захищає, допомагає. У будь-якій ситуації я завжди звертаюсь до мами. За її допомогою, за її порадою, за її теплим словом.

Мама – найрідніша і найдорожча у цілому світі людина. Саме мама вчила мене вимовляти перші слова, посміхатися до людей, говорити з ними ввічливо, з любов'ю. Мама вчила мене бути дорослою. Хіба хтось може бути ближчим за неї?

У моїх невдачах та перемогах завжди підтримувала мама. Я не уявляю свого життя без неї, без її лагідного слова, яке завжди зігріє, без її поради, яка завжди допоможе.

На Землі звичайно є Ангели і насамперед – це наші матусі. Нам потрібно більше цінувати їх, цінувати те, що вони роблять для нас, для нашого благополуччя.

Бережіть своїх матусь, адже вони найцінніше, що у вас є. Для мене моя мама – увесь світ, так, як і я для неї.

Затірка М.

Як світлий Ангел перемагає

Немає нікого поруч, щоб підтримати таким потрібним словом. Здається, весь світ проти мене. За спиною відчуваю теплий рідний погляд. Це мій янгол-охоронець. Це – моя мама.

У кожного є на небі свій янгол-охоронець, а в мене він є на землі. Мама завжди охороняє мене від негод, небезпеки й зайвих проблем, скидаючи на свої ніжні й тендітні плечі важкий тягар сучасного буття. Вона ніколи в житті не залишить мене. Вона підтримає, допоможе, врятує. Життя своє віддасть за своє єдине життя. У мами темно-карі очі, сповнені переживань і гордості за свою дитину.

Мама в моєму житті є світлим ангелом. Вона для мене найкраща і найдорожча.

Мама, мамочка, матуся,
Я до неї пригорнуся.
Вона добра і привітна,
Ніби сонце в небі, світла.

Друзь В.

Як світлий янгол перемагає?

Кожен з нас хоча б раз у житті задавався питанням: “Хто такий янгол?” У молодшому віці ми всі відразу уявляємо істоту, дуже схожу на людину. Вона одягнена в біле вбрання, обов'язково має великі крила з пір'я за спиною та

сяюче коло над головою – німб. І кожен знає, що найчастіше його можна побачити на іконі біля святих.

У старшому віці уявлення дещо змінюється. Можливо, й зовнішня асоціація втрачається, та його можливості все таке відрізняються.

Усе частіше ми починаємо звертатися до свого янгола-охоронця і просимо допомогти та вберегти себе та своїх рідних.

І все ж хто такий той янгол? Це неземна істота, частина нашої уяви, якийсь предмет чи взагалі звичайна людина? Та все ж можу сказати одне – у кожного він свій, головне лише в нього вірити.

Для когось це дійсно зображення на іконі, до котрої моляться, як до Бога, просять допомоги та поклоняються, як усім святим. Хтось бачить янгола у своїй уяві, не знаючи, який він зовні, і просто звертається в скрутній ситуації чи, навпаки, у час, коли хочеться подякувати за щось хороше у своєму житті.

Хтось бачить янгола у вчителів, який виховав із важкої невихованої дитини людину з великим справжнім “Я”.

Для людини, у якої хтось захворів, янголом стає лікар, який підняв на ноги рідну людину і витягнув з того світу.

Ще для когось янголом-охоронцем може бути й лікар, який врятував матір і дитину, коли стояв вибір залишити когось одного, а чудом виживають обоє.

Ним може бути мама, котра відчуває і знає про нас більше від усіх. Чи не вона, починаючи з найменшої дрібниці, була з тобою поруч ще з твого народження? Чи не мати була з тобою у важкі хвилини, старалась підтримати і посміхатись, щоб тобі стало легше, а в самої від болю серце розривалось на дрібні шматочки?

Хіба не вона, проводжаючи у дорогу, просить благословення в Бога, бажає щасливої дороги і не зімкне очей, поки ти не будеш у безпеці.

А які чудеса творить її молитва! Ця жінка завжди переживатиме за тебе! І не важливо скільки тобі років – 5 чи 30, ти ще дитина чи вже давно маєш свою сім'ю...

Щодня ми чуємо від неї стільки настанов та прохань про те, щоб зберегти себе, і лише з часом розуміємо, які ці слова були важливі, а ми їх не чули.

Недарма чомусь кажуть, що жінка носить дитину під серцем. Мабуть, у той момент частинку своєї душі вона віддає нам, дітям, і коли ми народжуємось та існуємо окремо від неї, її часточка завжди старається вберегти нас. Мамина душа ніби все відчуває і не потребує навіть наших слів і пояснень.

Чому, коли стає важко, коли проблема за проблемою приходить у наше життя, ми врешті йдемо не до друзів і знайомих, а йдемо до мами, до свого янгола! І просимо у неї підтримки та бачимо сумні очі, наповнені болем, переживаннями. Повірте, у той момент ніби частинку її відривають живцем, не жаліючи анітрохи.

І таких прикладів можна навести ще безліч! Та я з упевненістю можу сказати, що мій янгол – це мама, і він завжди буде зі мною і перемагатиме усе, головне в нього вірити, щиро вірити!

Прошу, бережіть своїх янголів, щоб не довелося будувати його у своїй уяві. Вони не вічні, тому не ламайте їхні крила і не дайте їм впасти. Від нас багато що залежить! Ми – творці свого життя, а без віри в щось хороше та неймовірне воно втратить усі свої барви.

Козуленко В.

Як світлий янгол перемагає

Ми знаємо про ангелів так мало,
Та й і про себе абияк!
Якби ми знали, чого варті,
То ангелам не заздрили б ніяк.

Наш розум створено не гіршим:
Любов, відвага, лагідність і міць.
Ми мріємо про те, що в міфах,
Хоч не пізнали дійсний світ.

Насправді ангели існують,
Могутні Божії сини.
Вони покликані нам помагати,
Та деякі від Бога відійшли...

У кожної людини є свій ангел-охоронець, який береже її від усякого лихого. Ангел – охоронець посланий на землю, щоб дивитися за кожною людиною, оберігати від різних негараздів, наставляти на вірний шлях. Але є ще й інші янголи!.. У когось це мама, у когось тато, бабуся, дідусь або хтось інший. У кожного – свій ангел. Ці люди підтримують нас у найскрутніші хвилини нашого життя і розділяють з нами радість. Коли ми чимось занепокоєні, ми звертаємося до цих людей за порадою або простою щирою бесідою. І я впевнена, що відповідь на своє запитання ми завжди отримаємо, яка б вона не була. Адже ці люди найкраще знають, що і коли нам потрібно сказати, направити на правильну дорогу життя.

Для мене ангелами-охоронцями є мої батьки, бо завжди я відчуваю підтримку цих найближчих і найрідніших для мене людей. Де б я не була і що б не робила, батьки піклуються про мене. І взагалі, на мою думку, усіх батьків можна назвати ангелами-охоронцями, адже ніхто не буде дбати про нас, як наші батьки. Можливо, нам деколи здається, що вони нам чимось дорікають, не відпускають, куди нам так хочеться, забороняють спілкуванню із підозрілими компаніями, але саме в цьому полягає їхній захист. Ми маємо дослухатися до їхньої думки, адже вони старші, мудріші, вже пережили ті життєві ситуації, які нас ще чекають, і тим самим застерігають від можливої небезпеки. Але дехто нехтує всім цим, не цінує батьківської турботи і їхнього старання.

Я дуже вдячна своїм батькам за все, що в мене є, адже якби не мої батьки, їхні старання, я б не мала усього того, що маю зараз. Я дякую своїм батькам за ті частинки любові, турботи, щирості та ніжності, які вони вкладали в мене, починаючи з самого народження. І кожного дня я дякую і молюсь Богу за своїх ангелів – охоронців, за своїх батьків, за те, що вони просто у мене є, бо вони найкращі...

Поробок О.

Як світлий янгол перемагає

Кажуть, все в цьому світі відбувається не випадково. Щодня трапляється багато подій. Саме в цей момент хтось на іншому кінці світу зустрічає схід сонця, а десь уже давно сплять. Життя – складний ребус, проте і в ньому є свої підказки та перемоги.

Новонароджена дитина, як білий аркуш паперу. Як же важливо написати правильні слова на цьому аркуші, адже від кожного рядка залежатиме цілісність всього твору. Так і у вихованні: від кожної похвали чи осуду залежатиме доля людини.

Я вважаю, що саме сім'я і є тим янголом, який може перемогти все погане у цьому світі. Кожна людина може пригадати хоча б один випадок, коли сім'я своєю порадою врятувала від поганого вчинку чи необдуманого рішення.

Батьки завжди намагаються дати своїм дітям усе найкраще, виховати їх достойними людьми. І коли дитина стає справжньою людиною, особистістю, тоді це можна назвати перемогою янгола.

На жаль, ми дуже рідко усвідомлюємо, як багато для нас означає сім'я. За щоденними клопатами та дрібними проблемами ми перестали говорити батькам, що ми їх любимо. А вони ж зробили усе, щоб ви відчували себе комфортно. Натомість, їм потрібна лише ваша любов та турбота. Просто “доброго ранку” та “на добраніч”, звичайнісіньке “я люблю тебе, мамо”.

Лише згодом ми розуміємо, наскільки цінним було те, що батьки цілували перед сном, розповідали казки, вели у перший клас і плакали на останньому дзвонику.

Невдовзі у вас може бути прекрасна робота, великий будинок і автомобіль останньої моделі, але все це ніколи не замінить тієї теплоти і любові, яку дарує сім'я. Ніщо з цього не варте маминої посмішки та батьківської гордості за ваші успіхи.

Бережіть свою сім'ю, як і вона оберігає вас. Даруйте свою любов та вдячність за неоціненний скарб – віру у ваші сили. Адже навіть найсильнішому янголу потрібно знати, що у нього вірять.

Як світлий янгол перемагає

Уперше я почула про янгола в дитячому садочку. Галина Миколаївна сказала, що я буду в ролі янгола. Моя матуся пошила мені білі крила і одягнула мені їх на спину. Усі діти на святі були різні, хто був зайчиком, хто сніжинкою. Мій костюм був білий-білий, а крила блискуче світилися. І я все запитувала в мами, хто такий янгол. Мама пояснила, що янгол – це помічник, який допомагає людям у їх справах, несе добро і радість.

Проїшли роки, і я зрозуміла, що янгол – це моя рідна матуся, яка подарувала мені життя, плакала мене з першої миті мого народження. Вона завжди поруч і завжди допоможе. Це єдина людина, яка завжди мені рада, незалежно від обставин. Завжди чекає мене, завжди хоче, щоб я була поруч. Ненька готує найкращі страви і дає наймудріші поради. Вона пишається моїми досягненнями і хвилюється, коли мене немає вдома. Вона любить мене понад усе і навіть більше. Матуся – це найближча і найдорожча та найбільш незамінна для мене людина. Це людина, для якої і я найдорожча і улюблена, не за свої якості характеру або таланти, а за те, що я – це я. Матуся завжди, що б я не зробила, зрозуміє і простить. І навіть якщо не зрозуміє, все одно пробачить, бо вона моя мама, а я її дитина. Вона мій друг, соратник та одностудець, мій промінь сонця, моя наснага. І все це робить маму світлим янголом у моєму житті.

Як світлий ангел перемагає?

Рано чи пізно в житті кожної людини настає такий момент, коли надіятись можна лише на диво. Ми відкидаємо усі справи, складаємо долоні і молимося заради майбутнього, просимо полегшити життя, благаємо про допомогу, часто кажучи : «Боже, я тебе до цієї миті нічого не просив, тож допоможи!» А чи насправді весь цей час ми жили без Божої допомоги? Всевишній дав нам величезний дарунок – вірного помічника і друга, Ангела Охоронця, який протягом кожної хвилини знаходився поруч, оберігав та вказував стежину майбутнього. Разом з ним ми відчуваємося щасливими, і як би в житті не було гірко, ми – не самі, у кожного з нас є позаду крила!

Трапляються випадки, коли нема з ким поділитись, нема кому розповісти, нікому довіритись, крім світлого Ангела. Та і йому нема чого розказувати, бо він живе з тобою: спить, ходить, думає, робить, мріє. Він – посланець з небес, як каже Біблія. Мабуть, і в реальному житті можна зустріти його.

Хто такий ангел? Кого ми так називаємо? Так можна назвати людину, чисту душею і серцем, яка не мислить злого, втішається твоїм перемогам і розділяє твої поразки.

Особисто в моєму житті такий світлий ангел не один. Це моя мама, яка завжди поруч, до якої можна звернутись за допомогою в будь-який час, і вона зрозуміє, допоможе, порадить. Це найрідніша душа від самісінького мого

народження. Недоспавши ночей, схвилювавшись за мене і моє здоров'я, переживши безліч подій, які сталися і ще не раз стануться, продовжує любити мене все сильніше.

Також не можу не згадати й про педагогів, які навчили основам усього, що знадобиться згодом. Особливо хочу виділити тих, які підтримували мене, підбадьорювали, не давали падати духом, а надихали на нові й нові успіхи, перемоги, досягнення.

Я обрала професію вчителя, а отже, і для своїх учнів, можливо, колись теж стану тим світлим ангелом, вірним другом, якого вони будуть пам'ятати, любити і поважати. А для цього докладу максимум зусиль.

Побута О.

Білий ангел

Серце матері – це безодня, в глибині якої завжди знайдеться прощення (Оноре де Бальзак)

Можливо, це банально, шаблонно, стандартно звучатиме, але для мене завжди була є і буде моїм ангелом моя матуся. Для кожного своя мама ідеальна, вона найкращий і незамінний друг, але для мене – справжній білий ангел. Чому білий? Вона завжди світла, привітна, як би їй у житті важко не було – вона завжди поряд. Очі її осяюють світ навколо тебе. Немає нічого щасливішого, ніж мить, коли матуся посміхається. І навіть коли вона сердиться – ближчої людини не існує. Ще зовсім недавно, як би соромно це не звучало, у свої 21 я не замислювалась, яку велику роль вона відіграє в моєму житті. Здавалось би, просто звичайнісінька мама, в якої є свої обов'язки виховувати дитину, але це не так і, повірте, далеко не так. Напевно, мав би в житті бути такий переломний момент, коли я б справді почала цінувати її. Не хочу заглиблюватись у свої проблеми, це буде зайвим. Хочу донести до всіх, що потрібно цінувати свою матусю, шанувати всі прожиті хвилиночки, секундочки з нею. Знайте, вона завжди вам допоможе, підкаже, ліпше якоїсь подруги чи знайомого. Вона завжди поряд, навіть коли її немає з вами. Вона, справді, як білий ангел, який охороняє та підтримує. Знайте, матусям завжди болить серце за своїх дітей, це повинен кожен зрозуміти і осмислити. Тому потрібно зробити все для того, щоб вона завжди могла нами пишатися і якнайменше журилась через наші невдачі.

Моя матуся – мій герой, мій білий ангел, що немов оберігає мене своїм крилом. Ми дорослішаємо, змінюємося, часом починаємо сперечатися, прагнемо бути самодостатніми та незалежними. Проте з часом приходить розуміння того, що в житті не так багато людей, котрим ми насправді потрібні. І тоді важливо запам'ятати, що цінувати їх треба сьогодні, у цю хвилину, а не чекати нагоди, коли ми їх втратимо.

Ярославська К.

Світлий янгол перемагає

У кожної людини настають моменти, з яких дуже важко знайти вихід. Тоді хочеться підтримки, поради. А отримати її немає від кого. Тоді у Ваше життя і приходить янгол, який допоможе знайти та обрати правильний шлях.

Упродовж усього мого життя янголом для мене є моя матуся. Це найрідніша для мене людина, яка обійме і приголубить, дасть мудру пораду.

Любов матері – найбільш безкорислива та щира річ, яку наші матері віддають нам і хочуть того ж у відповідь. Матері подарували нам життя, вчать доброти, ввічливості, людяності, чесності.

Я дуже вдячна своїй матері за ту любов, за щирість, за працю, адже усе це вона робить заради мене. За недоспані ночі, радісні дні, веселі та сумні хвилини. Хоч моєї матері зараз немає біля мене, я знаю, що в думках і в серці вона завжди поруч, і що б я не зробила, мама завжди підтримає мене.

Я щиро вдячна, мамо, за усе, що ти для мене робиш! Ти мій ковток свіжого повітря, який іноді дуже важко зробити без твоєї підтримки.

Мельник К.

Світлий янгол перемагає!

Мама, матінка, матуся – які чарівні слова! Мама для кожної людини є найдорожчою людиною на землі. Хто ж, як не мама, зрозуміє, підтримає, вислухає, допоможе, дасть мудру пораду, захищає від невірнього кроку в житті? До мами ми звертаємося завжди, бо знаємо – вона допоможе. Вона завжди поруч: і в radoщах, і в труднощах. Скільки творів та віршів, поем та романів присвячено любові до матері. Саме слово “мама” ніби вмщує щось таке ніжне і тепле. Й одразу в уяві з’являється її тендітний та ніжний образ.

Що може бути ріднішим за матусині руки? Коли тобі сумно, вони зігрівають тебе обіймами. Що може бути ласкавішим за матусині очі? Вони осяють світ навколо тебе. Немає нічого щасливішого, ніж мить, коли матуся посміхається. І навіть коли вона сердиться – ближчої людини не знайти.

Матері дають нам життя. Вони плекають нас з першої миті нашого існування. І ніхто не розуміє нас краще за маму. Вона завжди поряд, завжди допоможе. Вона готує найкращі страви і дає наймудріші поради. Вона пишається нашими досягненнями і хвилюється, коли нас немає вдома. Вона любить нас понад усе і навіть більше.

Мама вчить нас найголовнішим людським якостям – доброти, чесності, порядності та людяності. Вона відкриває для нас життєвий шлях, допомагає не заблукати на ньому. Тому потрібно зробити все для того, щоб вона завжди могла нами пишатися і якнайменше журилась через наші невдачі.

Для мене немає ближчої людини за мою матусю. Вона мій друг, соратник та одnodумець, мій промінь сонця, моя наснага. Моя мама – найкраща в світі! Вона є моїм світлим янголом, який завжди мене оберігає!

Куца А.

Як світлий янгол перемагає

Якщо з неба на землю справді спускаються янголи, то ім'я в них завжди одне – МАМА. Усе починається з неї, з першої колискової пісні, з перших кроків. Це людина, в очах якої я завжди залишалася маленькою. Де знайти такі слова, щоб описати її безмежну силу любові, найрідніші й найтепліші руки, найясніші зелені очі. Усього лише одне слово, а серце наповнюється теплом, усі проблеми зникають у безвість, а хочеться лише одного: просто її побачити. Важко писати про маму, коли вона так далеко. Без причини на очі наступають сльози, хоча мені вже вісімнадцять і, певно, потрібно мати свою голову на плечах. Матір завжди допоможе і підтримає, що б я не зробила. Іноді так багато хочеться сказати, але я чомусь мовчу. Не ціню. Чи, може, просто не розумію глибину цінності звичайних слів.

Йдуть роки, дитинство й безтурботність залишаються в спогадах, ті хвилини в обіймах матері стають далекими, а молодість і юність наповнюються проблемним побутом. Коли всі кажуть, що час дорослішати, я хочу в рідні материнські обійми. Таких як вона, у світі більше не існує, справжній найдорожчий серцю янгол, своїми крилами зігріває мене. Прикро, що я не завжди віддячую, не доводжу вчинками свої слова, але більшої любові не існує. Дякую! Дякую за невичерпну турботу і прошу пробачення за те, що не стану ідеальною донькою. Навіть, якщо це сказав не Шевченко, але: «Мам, а можна я до тебе завтра приїду?»

Дубінська К.

Як світлий янгол перемагає

Я бачила небесних янголів. Вони не мають крил, білосніжного вбрання і німбу над головою.

Янголи ходять по землі, як всі ми. Тільки замість німбу в них каска, а замість вбрання – бронезилет. Я впевнено підписуюся під тим, що назвала цих людей янголами. Герої, що захищають пшеничне поле і небесну блакить ціною життя, відстоюють майбутнє наших дітей. Мої діди померли за те, щоб я ніколи не бачила війни, а мої ровесники вмирають за, щоб її ніколи не побачили діти. Мої очі не хочуть сприймати ці кольори сьогодення, а серце не може стерпіти жорстокого болю. Смертельний вогонь щодня, страждальні молитви щоночі, гіркі спогади від втрат та світла надія побачити янголів живими переплітаються в голові і серці.

Світлі янголи завжди перемагають. Світла віра в очах кожного українця допоможе залишити усю цю кров лише на сторінках історії. Не мовчіть, нам потрібно єднатися, боротися! Павло Тичина не кривив душею, коли писав: «Я – єсть народ, якого правди сила, ніким зруйнована ще не була...» . Тільки,

взявшись за руки, ми встановимо правду, і янгол засяє в серці кожного з нас, і мир настане на цій Богом благословенній землі. Слава Україні! Янголам слава!

Українець Ю.

Як світлий янгол перемагає

У моєму житті світлий ангел – це моя матуся.

Ми з нею, як дві половинки одного цілого, один без одного не можемо ні хвилинки. Її любов і піклування супроводжує мене кожної миті.

Так сталося, що ми з нею лише вдвох, і все виховання моє і піклування було на її ніжному, материнському плечі. Усю важку роботу вона виконувала сама, щоб прогодувати нас.

Саме вона вчила говорити, правильно користуватися столовими приборами, аби я могла самостійно їсти, саме вона рятувала від болю, коли в мене прорізувалися зубки, і, ніжно тримаючи за ручки, допомагала стати на ноги та зробити перші самостійні кроки. Мама терпіла всі мої дитячі витівки – зіпсовану помаду, розбитий посуд або зламаний телефон. Згодом вона повела мене до першого класу і стала моїм першим учителем, підтримала, допомогла перебороти страхи і щиро повірила у твій успіх. Потім були перші п'ятірки, за ними – двійки; розбиті коліна і щоденник, списаний червоною ручкою, через те, що її чадо щось утнуло, викликали до директора, а вона червоніла і як мама, і як перша вчителька. Нелегко їй було зі мною. Але вона невтомно вірила в мене, навіть після годинної моралі добрішала та говорила, що все обов'язково налагодиться, бо я заслуговує на щастя.

Ще з дитинства мама була і є для мене найважливішою людиною, найближчим другом, котрому можна розказати все, але... Мені вже вісімнадцять! Почався так званий «важкий» вік, я почала відчувати себе дорослою і самостійною, прагнула, аби мама дала спокій і не лізла в життя, забуваючи про те, що завдяки їй я тут з'явилася. У мене з'являються друзі, котрі здаються важливішими за рідних, з ними я проводила вільний час, ділилася подіями свого життя, а маму сприймала як фінансове джерело. Ось і перші пізні повернення додому, перші цигарки і алкоголь. І світ, здається, лежить біля твоїх ніг. Ти думаєш, що знаєш і можеш все. А в цей час мама псує свої нерви через твоє «доросле» життя, думаючи: де ти, з ким ти та в якому стані.

На щастя, цей період закінчився. Тепер мені лише двадцять, і я дійсно починаю дорослішати, усвідомлюючи, що друзі – явище непостійне, а мама – незамінна та єдина. Зроблено багато помилок, життя показало своє справжнє обличчя, і тепер не здається таким простим та солодким. Ми зближуємось, починаємо одне одного розуміти і нарешті можемо спілкуватись, як близькі друзі. Вона дає цінні поради, які спрацьовують, завжди каже правду, коли запитуєш про свій вигляд або просиш оцінити котрусь із своїх творчих робіт. Мама ніколи не збреше, тому що їй не потрібні твої провали, на відміну від деяких «друзів». Це чудово, чи не так? Чи заслуговують матері на зневажливе

ставлення? Авжеж – ні. Мама – це тонка ниточка любові, яка прив’язана до тебе від народження і тягнеться за тобою протягом всього життя. Вона тонка, але дуже міцна.

Дивімося правді у вічі – ми мало часу приділяємо нашим мамам. А вони живуть не вічно, і щоб не було пізно – любіть, турбуйтеся, спілкуйтеся про своїй мам, адже вони найцінніше, що є у кожної дитини.

Мамо, я люблю тебе!

Лавренюк С.

Как светлый ангел побеждает

Доля робить з нами неймовірні речі: то ми щасливі, то нещасні. Задумуємось над щастям лише тоді, коли сумуємо, а не тоді, коли на вершині слави. А що ж змушує нас жити в рамках, вийшовши за які, відчуваємо дискомфорт? Не пам’ятаю, хто з відомих людей говорив: “Ми щасливі настільки, наскільки дозволяють нам наші думки”. Невже наша думка – така вбивча сила? Вона може піднести до небес і скинути з них раптово.

Свої міркування я почала з власного гіркого досвіду. Прокинувшись вранці у гарному настрої, з валізою планів на весь день, де немає і хвилини для перепочинку, я відчувала себе щасливою, адже на мене чекали багато зустрічей і подій. Але в один момент настрої зник. Це сталося через те, що у своєму щільному графіку я не могла знайти час для друга. Тоді прийшло розуміння, що в рамках, які поставила сама для себе, немає часу для спілкування з близькими і відпочинку. Подруга змінила мене. Її слова стали для мене аргументом: “Зайнятість, робота, яку ти виконуєш із задоволенням, – це усе, що тобі потрібно. Я вже не пам’ятаю, коли ми нормально говорили. Ти постійно втомлена та зайнята, а ввечері – роздратована та сонна”.

Це змінило ставлення до власного життя. Я зрозуміла, як мені не вистачає душевності, спокою та тепла близьких. Ми будуємо плани, живемо – це наша суть, але змушені при цьому забувати про те, що у нас є рідні, близькі, які також потребують нашої уваги.

Для мене ангелом стала подруга. Саме їй я завдячую тим, що навчилась так складати свої плани, щоб життя не було існуванням, а пригодою. Навчання необхідно поєднувати з відпочинком з друзями. Цінуюте те, що маєте: друзів, батьків, адже ми маємо набагато більше, ніж думаємо.

Коваль М.

Як світлий янгол перемагає

Вы никогда не замечали взглядов? Думаю, что замечали... Серые, голубые, карие глаза бегло пробежали у вас по душе, оставляя светлый или неприятный след. Но почему так? На этот риторический вопрос я могу дать

свой вариант ответа: в каждом из нас есть частички добра и зла. В чьем-то сердце живет ангел, а в чьем-то – дьявол.

Именно в нашем сердце можно найти все, без чего нельзя жить: любовь, счастье, доброту, искренность, уверенность. Не зная человека, не навешав на него ярлыки, мимолетным взглядом мы заглядываем ему в душу, в самую глубину, туда, где разум не властен, а властны чувства.

Мой ангел живет во мне, в моем сердце. Он борется со злом, которое как змей, хочет подтолкнуть в бездну. Светлый ангел помогает отыскать истину и увидеть добро, помогает прощать, любить, быть тем, кто живет в согласии с самим собой.

В сердце каждого из нас живет ангел, он дарит все самое светлое из нашего мира. То, что дает он, – словно ветер. Этих даров не видишь. Но чувствуешь душой.

Юдицька В.

Як світлий ангел перемагає

«Учитель» на санскриті означає: той, хто несе світло духовності й мудрості.

Місія вчителя полягає в розумінні необхідності духовного оздоровлення й усвідомлення вчення серцем і створення гуманного середовища навколо наших учнів, «бути сонцем, що випромінює людське тепло, бути благодатним ґрунтом для розвитку людського почуття, сіяти знання не тільки в пам'яті й свідомості своїх учнів, насамперед в їхніх душах і серцях...» (Ш. Амонашвілі).

Це справді благородна мета – сьогодні працювати для майбутнього, сіяти зерна доброго, світлого, щоб зійшли вони в душах молодого покоління. Справжній учитель не байдужий до долі своїх вихованців, він радіє і переживає за них, при необхідності підкаже й допоможе. Прикладом носіїв світла в душі людей є Песталоцці й Сковорода, Корчак і Сухомлинський та багато інших.

На моєму життєвому шляху зустрілись такі вчителі, справжні майстри своєї справи. На їх заняття завжди поспішають і летять, як на промінь світла. Такі звичайні, здавалось би, люди, вчителі назавжди залишаються в наших серцях.

Учителі відкривають нам чарівні двері життя – не зачиняймо їх, тримаймо відкритими для любові та добра, якими так щедро, по вінця, наповнює наші душі Вчитель...

Гріщина В.

Як світлий ангел перемагає

Усі ми знаємо, що в душі кожної людини живе два янгола – добрий та злий. Добрий завжди нам допомагає щирими думками і добрими справами до ближнього. Злий проявляє себе в задрощах, у небажанні допомагати людям.

То хто ж такий, цей світлий Янгол? Я глибоко переконана в тому, що в кожного цей світлий Янгол уособлює певну людину. До прикладу, для більшості людей світлим Янголом був перший вчитель, є і буде мати, батько, бабуся, дідусь.

А для нас, майбутніх вчителів, любов до дитини – це і є подарунок від нашого світлого Янгола. І цей подарунок буде допомагати нам у майбутньому, саме в ті хвилини, коли сил уже не буде, коли буде підступати втома, коли підкрадатиметься розчарування. І саме ця вчительська любов буде захистом нашого світлого Янгола під час нашої роботи з маленькими вихованцями. А їхні світлі Янголи, в свою чергу оберігатимуть їх від неправильних кроків у житті і рятуватимуть навіть тоді, коли зло намагатиметься затягнути їх.

Головне для нас, учителів, – не запізнитись зі своєю допомогою їхнім, ще таким маленьким, світлим Янголам!

Ніколаєва Ю.

Як світлий ангел перемагає

Історія людства досить велика. Але протягом усієї цієї історії відбувається боротьба. «Боротьба за що?» – запитаете ви. Сама не знаю, але скільки люди існують, стільки й триває боротьба. Боротьба за владу, гроші, славу – нікому не потрібні речі. Ось подумайте, навіщо вам, наприклад, влада? Щоб правити світом? А навіщо вам правити світом? Що ви будете з ним робити? Або ті ж гроші ... По-моєму, безглуздішої «цінності», ніж гроші, людство ще не вигадало. Адже навколо цих кольорових папірців крутиться все життя людей від народження до самої смерті. Іноді в мене складається враження, що люди живуть тільки заради них. Ми вчимося в школах, інститутах лише для того, щоб піти на роботу і заробити побільше грошей. Люди часто страждають через гроші, нарікаючи на свою долю.

Якщо сісти і подумати про життя людства загалом, про всі переоцінені ідеали, які у нас є, але яких ми не обираємо, то в голові кожної мислячої людини постають питання: «Як жити правильно?», «Чи можна щось змінити?» та «Чи потрібно міняти взагалі?»

Я вважаю так: навряд чи на цьому етапі розвитку ринкової економіки у світі можливо та доцільно міняти щось у глобальному розумінні. Ми не можемо змінити світ, але ми можемо змінити ідеали, які в ньому панують. Це не важко, потрібно просто почати з себе. Важливо зрозуміти, що гроші – це не найголовніше, що є в житті, слава ніколи не зробить вас по-справжньому щасливими, а влада може навіть згубити. У погоні за усіма благами людства ми не помічаємо, що наші мрії збуваються, проте ми знову й знову прагнемо до чогось нового. Звісно, мати ціль в житті – це дуже добре, проте ці плани ніколи не приносять щастя. Ми усе життя живемо в його очікуванні, а не отримуємо його. Щастя не потрібно шукати, воно поруч. По-справжньому щаслива людина та, яка уміє цінувати те, що вона має, і радіти цьому. Потрібно жити так, щоб, думаючи про своє життя, ви могли сказати собі: «Так, я щасливий!»

Не шануйте стереотипних ідеалів, а завжди керуйтеся власною думкою, яка обов'язково вам підкаже, який вибір кращий саме для вас. І як світлий ангел перемагає темряву, так і ви зможете змінити себе і навколишній світ на краще.

Смаглюк А.

Як світлий ангел перемагає

У душі кожної людини завжди живуть добро і зло. Хто з них переможе, такою і буде людина.

Коли людина дорослішає, вона зустрічається віч-на-віч з несправедливістю, заздрістю, злістю. Спочатку вона розгублюється, бо її вчили змалечку, що підступність та підлість завжди будуть покарані, що злість тільки знищує душу людини, що заздрість – взагалі погана риса. І що ж тоді залишається робити цій людині, яка вперше зіткнулася зі злом?

Ось тут і приходиться на допомогу маленькій людині перший провідник у житті – учитель, людина, якій дитина готова віддати все лише за один ласкавий погляд. І саме на цьому етапі важливо не знехтувати довірою та допомогти крихтному серцю обрати вірний шлях.

Я вирішила зупинитись саме на вчительському прикладі, адже ми – майбутні вчителі, повинні вже сьогодні задумуватись над нашою спроможністю вчасно прийти на допомогу. І ось таким, справжнім прикладом, для мене стала вчителька, яку я зустріла в місцевій школі. Дитина, яка повністю зневірилась в собі, не маючи жодної підтримки вдома, не знаючи, як поводити себе в колективі, стала агресивною до інших, байдужою до знань та схильною до хуліганства.

Слід відзначити, що в цій ситуації вчителька обрала дуже правильний підхід до хлопчика. Вона не дорікала йому, батьків в школу не викликала і взагалі не зауважувала негативу щодо його навчання, просто почавши дуже правильно заохочувати до навчання інших дітей навіть за прості заслуги в навчанні, вона спонукала слабших дітей старатись настільки, наскільки це для них посилено. Також вчителька надавала багато привілеїв за належну поведінку та призначила неслухів класу бути відповідальними за це. І сталось те, чого ніхто не очікував, хлопчик, байдужий раніше до всього, став змінюватись на очах та навіть ставати прикладом для інших.

Навівши цей приклад, я хотіла сказати, що добро перемагає над злом кожного дня, кожної години та хвилини, і саме ми є творцями цього маленького добра. Кожен наш вчинок, кожне наше гарне слово змінює світ на краще та допомагає світлому янголу перемагати в нашому житті.

Як світлий янгол перемагає

У кожної людини різне поняття «янгола». Для когось – це Боже створіння, для інших – це незвичайна істота. А для мене світлим янголом є моя матуся. Адже саме матір з давніх-давен вважалась символом мудрості, любові, чистоти та певною мірою святості.

На мою думку, саме такими рисами і повинен бути наділений янгол.

Саме наші мами дають нам життя! Це неоціненний дар, який є незвичайним по своїй суті, а людина, яка його зробила, – уособлення світла та доброти.

Саме наші неньки захищають нас та оберігають з перших хвилин і протягом усього життя. Вони є безмежно сильні духом, незважаючи на свою зовнішню тендітність та вразливість.

Моя мама є особливим янголом, адже, як усім відомо, янголи носять біле вбрання, і моя матуся теж. Вона обрала професію медичного працівника, яка особлива тим, що мама бачить щодня, як на світ з'являються маленькі дітки, і допомагає їм у цьому, адже працює вона у перинатальному центрі.

Я вважаю, що мама є світлим янголом-охоронцем для кожної людини в кожній країні у всьому світі. Саме матері найбільше хвилюються за нас в сумні часи та найбільше радіють в щасливі години разом з нами, своїми дітьми. Тільки мама є найвірнішим другом і найкращим порадиником у будь-якій життєвій ситуації. Саме вона ніжним поглядом, ласкавим словом надає безмежних сил та віри в те, що все задумане обов'язково здійсниться. Ось тому наші мами і є янголами, тільки янголи здатні на таке, і більше ніхто.

Я вірю в те, що моя найрідніша матуся завжди поруч зі мною, навіть у ті моменти, коли нас розділяють кілометри. Я знаю, вона завжди захистить мене і подарує віру у свої сили. Я впевнена, моя мама – мій світлий янгол!

